

Berzay Tyroler Albert, színész, sz. 1857-ben, *Berzán*, (Aradm.), megh. 1884. jan. havában, *Newyorkban*. Színipályára lépett 1877-ben, a Népszínháznál.

Berzeviczy Albert, művészettörténeti író, v. miniszter, a M. Tud. Akadémia elnöke, sz. 1852-ben, *Berzeviczén*. Sokat foglalkozik történelemmel és művészettel, színészeti vonatkozású munkája: »A természetfölötti elem Shakespeare színműveiben«.

Berzeviczy Etel, színésznő, sz. 1882. dec. 4-én, *Budapesten*. Színipályára lépett 1896-ban, Komjáthy Jánosnál.

Berzeviczy Gergely, nemzetgazdasági író, sz. 1763. jún. 15-én, *Nagylomnicon*, megh. 1822. febr. 23. *Kakaslomnicon*. 1783-ban ügyvédi oklevelet nyert, de 1784-ben felhagyott az ügyvédi gyakorlattal és kizárólag a tudományoknak élt. Ez évben külföldön tanulmányúton volt. 1794. júl. havában »a magyar Jádó színnek megörökítésére szolgáló tőkepánzek kipótolására« 1000 Rhfrtot ajánlott fel.

Berzeviczy Ottó, színész és honvéd. Előbb sárosmegyei esküdt volt, nagyműveltségű férfi s kiképeztetését Bécsben nyerte. Utóbb beállott magyar színésznek. Tehetséges színész volt, Pesten is föllépett néhányszor. 1848-ban honvéd volt. Megh. súlyos sebbel, 1848. aug. 17-én, *Kolozsvárott*, 36 éves korában. — Vele egy sírban nyugszik *Gusztányi Júlia*, színésznő. (L. o.)

Berzeviczy Ottóné Zakár Eliz, színésznő, kedvelt primadonna, 1833. márc. 15-én lépett a színipályára. 1848-ban *Kolozsvárott* működött. Molnár György így jellemzi: »Valóságos tipusa volt a magyar vándorszínészet szeretetreméltó geniális primadonnáinak, kik úgyszólván egész társulatot kitettek egymagukban.« (*Világostól-Világosig.*) Megh. 1881. márc. 26-án, végelgyengülésben, *Szabadkán*. A temetését a színtársulat rendezte.

Berzeviczy Vince, (berzeviczi és daróczy báró), a nemzeti színészet lelkes mecénása, a M. Tud. Akadémia tagja, sz. 1781. márc. 16-án, *Darócon*, Sárosmegye-

ben, megh. 1834. ápr. 15-én, szélhűdésben, *Kassán*. Iskoláit Kassán végezte; 1795-ben Olaszországba ment, ahol a színészetet megkedvelte. 1809-ben Németországban színészkedett, miután atyjával özszezőrdült és az emiatt megvonta tőle segélyét. 1829-ben hazatért és rá nemsokára Kassán 1832—33-ban átvette a színház igazgatását. E nehéz pályán pénzáldozattal, tanítással mozdította elő a magyar színészet ügyét; indítványára a megye eszközésével a Magyar Tud. Akadémia jutalmakat tűzött ki a hazai drámairodalom fölvirágoztatására. A M. Tud. Akadémia 1832. márc. 10-én levelező tagjai sorába választotta. A Csáky Tivadar gróf által Kassán, 1833-ban kiadott *Játékszíni Tudósítások*-ban jelentek meg színházi bírálatai. Ugy szintén a külföld lapjaiba is írt magyar vonatkozású színházi tudósításokat.

Berzsenyi Julia, színésznő, sz. 1850-ben, *Niklán*, Somogy megyében, a nagy Berzsenyi-családból. 1866. okt. havában lépett a színipályára, Bényei Istvánnál, Pécsen, később a budai Népszínháznál találjuk. Mint énekesnő Szegeden kezdi meg szereplését, Aradi Gerónél, hol a »Pajkos diákok«-ban nagy sikere volt. Onnan Debrecenbe került. 1880-ban ujra Budán volt Károlyi Lajosnál. Kassán négy éven át kómika-szerepben működik, 1891. tavaszán Krecsányi Ignác tagja. 1905. márc. 30-án nyugalomba ment Temesvárt. »Boccaccio« Petronella szerepében búcsúzott el a színpadtól.

Berzsenyi Károly, (egyházasmiklái), színész, író, a nagy Berzsenyi Dániel lezármazottja, sz. 1819-ben, megh. *Pesten*, 1877. máj. 18-án. Atyja katonatiszt volt. Színipályára lépett 1839-ben. Kedélyesszerepeket játszott és mint rendező is jó hírnevet szerzett a vidéki színpadokon, ahol 38 évig működött. 1857. okt. 9-én föllépett a Nemzeti Színházban, »A bácsi« c. vj-ban, majd a »Cigány«-ban és a »Marianne«-ban. Koporsója felett Eöry Porbán Gusztáv mondott búcsúbeszédet. 1878. nov. 2-án Kovács István áldozatkészségéből felavatták a sírkövét. Számos színdarabját ismerjük. Ilyenek: »Könnyelmű leány«, »Két huszár egy baka«, »Egy a